

muneraad, Landsraad og Forstanderskaber derved, at et Uddrag af deres Forhandlinger offentliggøres i en Tidende, affattet paa grønlandsk, saaledes at de Forhandlinger, som der foregaar, kunne komme til hele Befolkningens Kundskab, for at hele Befolkningen saa stærkt som muligt kan blive inddragen i Interessen for sine egne Sager. Der eksisterer paa grønlandsk et grønlandsk Blad, men deri har hidtil ikke været optaget meget andet end Fortællinger og Meddelelser af mindre Interesse fra andre Lande, men man har ment det ønskeligt, at det blev bekendtgjort gennem en grønlandsk Tidende for hele Befolkningen, hvorledes Forhandlingerne foregaa i Kommuneraad og Landsraad, og tildels ogsaa, hvad der forhandles hernede i Rigsdagen vedrørende Grønland, altsammen naturligvis under den Begrænsning, som Ministeren maatte anse for ønskelig.

§ 11 gaar ud paa, at de Medlemmer, der ere kaldede til at sidde i Landsraadet, skulle have fri Befordring. Dertil stiller man Ændringsforslag om, at det gøres dem saa let som muligt at komme til Samlingsstedet, for at de ikke skulle spilde for megen Tid fra deres Erhverv, som væsentlig foregaar i den korte Sommer.

Til § 12, som omhandler de grønlandske Kasser og deres Indtægter, har Udvalget stillet Ændringsforslag om, at Regnskabet over de Afgifter, der gives fra Handelen til disse Kommunekasser, skal forelægges offentlig, saaledes at det kan blive bekendt, hvad der indbetales, og hvorledes det anvendes, saavel for Grønlænderne som for os hernede.

§ 13 omhandler den Afgift, som hidtil er bleven betalt af den grønlandske Handel til Kommunekasserne. Disse skulle jo styres af Kommuneraadene, og de Midler, som gaa ind i dem, skulle jo væsentlig anvendes til Støtte for Erhvervslivet, til Støtte for de ubemidlede og svage. Hvad der er blevet til overs, har været fordelt til Erhververne, idet man er gaaet ud fra, at det væsentlig er dem, der have bidraget til Kasserne, og paa Grund af de særlige sociale Forhold i Grønland, ere de, der erhverve, som bringe Penge til den grønlandske Handel og Kolonikasserne, faktisk dem, der støtte den Befolkning, som ikke kan erhverve selv. Det er en gammel Skik, en Slags kommunistisk Ordning fra gammel Tid, som efterhaanden desværre er bleven indskrænket, saaledes at disse Kommunekasser have maattet træde til for at støtte de svage og dem, der lide. Men faktisk er det Erhververne, der have ind-

betalt disse Penge i Kommunekasserne, og hvad der blev til overs, blev saa betalt tilbage til dem. Nu har man ved et Ændringsforslag villet præcisere, at disse Penge betragtes som indbetalte ikke til Fordeling alene efter Erhververnes Ønske, men saaledes, at de kunne komme til almindelig Nytte for den grønlandske Befolkning. Der staar i Lovforslaget, at disse Penge til de offentlige grønlandske Kasser ydes gennem den grønlandske Handel som en aarlig Afgift, hvis Størrelse skal fastsættes til en Femtedel af Værdien af de i Kommunerne i hvert Finansaar indhandlede, monopoliserede grønlandske Produkter. Nu har der været forskellige Opfattelser, om det skulde betragtes, som om det var Staten, der ydede det, eller den grønlandske Befolkning, og man har søgt at præcisere dette ved at foreslaa, at der i Stedet for at sige, at disse Penge ydes gennem den grønlandske Handel som en aarlig Afgift, kommer til at staa, at disse Penge udredes paa den grønlandske Befolkningens Vegne, saaledes at det bliver betragtet som en Slags Skat, som den grønlandske Befolkning betaler til sine egne Kasser, til sit eget Forbrug, og der er naturligvis ikke noget i Vejen for, at Grønlænderne faa Følelsen af, at de saaledes selv betale den Afgift, og at de derfor ogsaa bør disponere over den til Udvikling af deres sociale Forhold og til Gavn for hele Befolkningen. Det har været udtalt, at Staten har misbrugt Befolkningen deroppe, gjort sig store Indtægter gennem den grønlandske Handel, og at det med Rette tilkom den grønlandske Befolkning at faa alt, hvad der kunde komme ind gennem Handelen. Nu har det altsaa været Meningen ved dette Ændringsforslag at slaa den Opfattelse fast, som Udvalget har, at det maa betragtes som en Afgift, Beboerne selv betale til deres egne Anliggender, og man vil bibringe dem selv Forstaaelsen af, at det er af Vigtighed, naar de selv betale en Skat, at de da lægge Vægt paa at anvende den til Befolkningens Vel, mindre paa at fordele Overskuddet til Erhververne. Man vil derved søge at bibringe dem Opfattelse af, at Indtægterne skulle tjene den indre sociale Ordning, og derved ogsaa paalægge dem en Følelse af Ansvar for Anvendelsen af disse Penge. Jeg tror, jeg hermed nogenlunde har udtalt, hvad der har været Udvalgets Mening med dette Ændringsforslag.

Et af de Midler, Lovforslaget mener at benytte til at bringe bedre Forhold til Veje, er det, at man vil skille Administra-